

el problema ideal

Sant Boi de Llobregat, any 2080. Els alts edificis construïts últimament per guanyar diners, les carreteres, plenes de cotxes a qualsevol hora, les fàbriques que treuen el fum dens que s'ha escampat per l'aire. Totes aquestes causes ens indiquen que estem en plena crisi climàtica.

Tot va començar el 26 d'octubre del 2076, quan l'actual alcalde de Sant Boi va guanyar les eleccions. En aquell moment el món sencer havia canviat la seva manera de viure per no destruir el planeta, i això havia reduït molt l'economia dels països i la comoditat dels seus habitants.

Però ell no pensava igual que els altres. Va començar a construir més fàbriques, més

carreteres, més edificis... I més contaminació. Ell guanyava diners, i el que li passés al planeta li donava igual.

Després de que Sant Boi fos una de les ciutats més riques del món, van nomenar-lo president de la Generalitat de Catalunya per a que tornés a augmentar l'economia, ja que s'havien limitat molt els recursos.

I així va ser com Catalunya es va convertir en centenars d'oficines, de fàbriques i de botigues.

Un trist dia, com molts d'altres, va sortir un anunci a la televisió que deia que exactament d'aquí a dues setmanes hi haurien les eleccions per escollir el president de la Generalitat, i que per primera vegada ningú no s'havia presentat per treure-li el lloc.

L'Alex, com molts d'altres, era una persona que anava en contra d'ell, i per això quan va veure l'anunci va dir-se a si mateix que acabaria sent el nou president. Durant les pròximes setmanes s'estaria preparant per convèncer als ciutadans que ell sabia fer molt millor aquest càrrec.

Les següents setmanes van ser les pitjors per a l'Alex. Dormia molt poc i sempre estava pensant què podia fer quan fos president. A més, havia de preparar-se un discurs.

Per fi va arribar el dia. L'actual president era el preferit, però durant els últims dies es va pensar en substituir-lo.

Després de molta estona contant, l'Alex va guanyar per només 33 vots! A partir d'aquí va fer tot el que tenia pensat fer, i després de veure el canvi que havia fet Catalunya, el món sencer va seguir els seus passos.

Els següents anys van ser perfectes. Es van complir les últimes ODS que faltaven, no hi van haver guerres, tot era ecològic, es va deixar de contaminar i tot es reciclava.

Tothom estava feliç amb aquell nou mètode de vida, tothom menys una persona: l'expresident de la Generalitat. No entenia com li havien tret el lloc si guanyava tants diners.

Però de què serveix guanyar diners si estàs acabant amb el lloc on vius?